

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 330
van **JELLE ENGELBOSCH**
datum: 31 augustus 2018

aan **BART TOMMELEIN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

Heffing op ongeschikte en onbewoonbaar verklaarde panden - Schorsing

Om verloedering van het patrimonium tegen te gaan, bestaat er vanuit de Vlaamse overheid een heffing op ongeschikt en onbewoonbaar verklaarde woningen, die ook wel 'krotbelasting' genoemd wordt.

In een aantal situaties kan de eigenaar een schorsing of vrijstelling van de heffing genieten.

Terwijl een bouwvergunning voorheen essentieel was als bewijskracht dat een pand gerenoveerd werd, volstaat het nu om een gedetailleerd renovatieschema voor te leggen. Voor veel renovatiewerken is decretaal immers geen bouwvergunning vereist. Voor omvangrijke werken kan de heffing tot 4 jaar geschorst worden.

1. Hoeveel panden kregen de voorbije vier jaar een schorsing van hun heffing omdat er een renovatie plaatsvond?
2. Hoeveel panden raakten niet afgewerkt binnen de termijn van 4 jaar? Hoeveel percent van het totaal slaagde er niet in om de renovatie op tijd af te ronden?
3. Heeft de minister zicht op hoeveel schorsingen van heffingen op ongeschiktheid en onbewoonbaarheid er zijn voor renovaties bij de ontvoogde gemeenten? Zo niet, is het opportuun om hier ook zicht op te krijgen?
4. Biedt de minister aan het Vlaams Loket Woningkwaliteit (VLOK) een optie om heffingen en vrijstellingen op te volgen? Zo niet, hoe kan de uitwisseling van informatie verbeterd worden?
5. Het Agentschap Wonen-Vlaanderen zou onvoldoende zicht hebben op de gegevens van de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) die betrekking hebben op het woonbeleid.

Hoe worden de gegevens met betrekking tot de heffing uitgewisseld met het agentschap? Is een structurele uitwisseling opportuun?

BART TOMMELEIN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

ANTWOORD

op vraag nr. 330 van 31 augustus 2018

van **JELLE ENGELBOSCH**

1. Volgens de gegevens van de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) is de heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen sinds kalenderjaar 2014 in 3745 gevallen opgeschort omdat er een renovatie zou plaatsvinden. In onderstaande tabel wordt het aantal opschortingen per jaar weergegeven.

Vanaf aanslagjaar 2017 heft VLABEL geen heffing meer op ongeschikt- en/of onbewoonbaarheid in die gemeenten waarvan de gemeentelijke heffing voldoet aan bepaalde voorwaarden (heffing van 500 euro voor een kamer en van 990 euro voor elke andere woning). Aangezien in 2017 68 en in 2018 72 gemeenten hiervan gebruik maken, verklaart dit ook de afname van de opschortingen vanaf 2017.

kalenderjaar	aantal opschortingen renovatie
2014	1332
2015	1071
2016	898
2017	370
2018*	74
Totaal	3745

* 2018 – cijfers tot en met 7 september

2. Het is de inventarisbeheerder die verzoeken tot opschorting van de heffing behandelt. Aangezien de inventaris wordt beheerd door het Agentschap Wonen Vlaanderen, dienen deze gegevens dan ook te worden opgevraagd bij collega Homans die hiervoor bevoegd is.
3. Ook deze gegevens dienen bij collega Homans te worden opgevraagd. Vermits de Vlaamse Belastingdienst voor die gemeenten de heffing niet langer int, is die informatie vanuit een louter gewestelijk fiscaal oogpunt immers niet langer nodig.
4. -5. VLABEL doet voor de inkohiering van de heffing op ongeschikte en onbewoonbare woningen een beroep op de gegevens van het Vlaams Loket Woningkwaliteit, een databank van het Agentschap Wonen-Vlaanderen. Omgekeerd heeft het Agentschap Wonen-Vlaanderen geen toegang tot de databank van VLABEL. VLABEL stelt geaggregeerde gegevens over de heffing (inkohieringen, ontvangsten, inningspercentage, aantal aanslagbiljetten, herinneringen of dwangschriften, ...) immers ook beschikbaar in haar jaarlijkse cijferrapportering. Op aanvraag van het Agentschap Wonen-Vlaanderen levert de Vlaamse Belastingdienst ook antwoord op concrete vragen over de heffing of eventuele bezwaren. Voor een eventuele ontsluiting van de (niet-privacygevoelige) heffingsgegevens naar de gemeenten moet samen met het Agentschap Wonen-Vlaanderen onderzocht worden wat precies gewenst en nodig is en wat, in tweede orde, technisch mogelijk is.